

אורה חיים היומי

אייזה מישבו: איזה סוג שללה, זה ששאלת רב בשילוב?
אייזה מיתה שואל אותו אם אני רוצה לחוות, באלו היה שיר אחר

Digitized by srujanika@gmail.com

כל השונה
- הלבכות -
- בכל יום -
mobach lu shahoa
ben "עולם הבא"!

ארכון זיון

ולודינו עשויה לשם יהוד קורד שא ביריך הווא ושבינתייה בשם יהו"ה ובשם אדרנ'י מטעניהם יאהדונה"י על ידי הגעלם בדחיפתו ורוחמו ביהודה שלים בשם כל ישראל.

כ. השלחנות והתייבות שמצוינים בהם אוכליין כל השנה רגילים כלה שנה רגילים לערות עליהם רותחין לפי שלפעים נשפך מוך מן הקדרה לתוכן:

כלא. חכיות של הרס שנתנו בהם שכר שעוריים מוחרים בהגעה או בעירו' ג' ימיים. הנה: והגעלת החביטה יעשה והגעלה החכיות יעשה בדרך זה ילבן אבני וישים בהם ויעירה עליהם רותחים מכל רASON ויגלגל החביטה שיגיע הגעה לכל מקום (ונאות מיומי פlik צ'). ובדיעד אם נתנו בהם יין או דבש ללא הגעה רק שהדיזון היטב תחלה מותר לשנות ממנו בפסח (מלדי פlik כל עז ואנחות לטפי פlik צ' לע"ה ומולומם לדקן סקימן ר"ה):

כב. כל הכלים אפילו של חרס ששנתחמש בהם חמץ בצונן מותר להשתמש בהם מצה אפילו בחמץ חמץ בחמץ חמץ מבית שאור ובית חרושת שאף על פי שלא שאף על פי שלא נשתחמש בהם חמץ אלא בצונן אסור לשנתחמש בהם מצה בחמץ אבל בצונן להניה בהם מצה אפוייה מותר אבל אסור לולוש בהם וכל זה بلا הגעלה אבל על ידי הגעלה אפילו בית שאור וחוrost מותרים אם אינם של חרס אבל לשול חרס לא מהני הגעלה ואפילו לא נשתחמש בהם חמץ אלא בצונן לא ישתחמש בהם מצה אפילו בצונן והאידנא נהנו עלמא דלא לאשותמושי בפסחא במנאי דפרהא עתיקי (פירוש כל' חרס ישנים) (וთנו של בית החורף דיןו כל' חרס ואסור לשום שום דבר על התנור בפסח) (מליל'ו):

כג. כלי חרס המצוופין בהתווך זוכותית דין ככלי חרס. הגה: ויש מקומות שנגנו שלא להשתמש בכלי חרס גלייזארט אפילו חדשים (מאל"ל) ואין להחמיר רק במקום המנוג (מצוות מסיל"ל):

כד. כלי עץ המצוופים בסממנים שקוררים ברכיש דין ככלי חרס. הגה: ויש מקומות שהחמירם שלא להשתמש בכלים צבועים אפילו הן חדשים (מאל"ל) וכן המחוופין בבדיל ואין להחמיר בזה רק במקום שנגנו איסור (מצוות מסיל"ל):

המשך סימנו תנא – דין הגעלת כלים

טז. מדוכה מותרת בהגעה ואם היא גדולה שאיןו יכול להכנסה בירוח ממשים בה מים רותחים ומכנים רותחין ומכנים בתוכה אבן רותחת ועולה הרתיחה בכל שפתה דכל כהאי גוננא هو היגעלה דכלי ראשון. הנה: ויש מהMRIין לבן המדוכה (טור יולא דעא צקס לדיינו יולא ומסתוגת לתק"ה וטור צקס לטפי ולדיינו מס) אך בלבון כל דחו דהינו שיישורף עליו קש מבוזן סגי (דנרי ע"מ). ונוהגין לבן לכתהלה מיהו סגי ליה בהגעה אם אין בו גומחות (מליל"ל) ואם המדוכה של עץ יש לקלפו בכל אומנות דחיישין לגומות ולהגעילו אחר כך (পগটম মীমোৰ ফিক') :

יז. הדף שעורכים עלייו כל השנה וכן עיריבה שלשין בה צרכיהם הגעלה. הנה: ולא מהני בה קילוף בכלי אומנות וכן כל דבר שצורך הנגלה הצריך הגעלה לא מהני ליה קליפה (מלעי'ו). והמנוג שלא להשתמש בפסח בעריבות ודף שלשין עליהם כל כלייהם כל השנה אפילו על ידי הגעלה וכן עיקר (מלדי פיק נל שעה וכל נו) וכבר נתבאר לעיל סימן חמ"ב סעיף י"א:

יה. הנפה צריך לדדק בנה מaad לנוקותה מפתית ה חמוץ הנדבק
בנה ונסרך ונדבק בנקבי אריגת הנפה ובעיצ שבה וישפשו
אותה וישפשו אותה במים יפה והוא הדין לכל שאר
כלי הלישה שהשפושם בהם עיקר גדול. הגה: ונגנו שלא
להשתמש בנפה על ידי הגעללה ואין לשנות (מליל'ל וגיט יופך) וכן
בכל כיוצא בהז כנון הכללי שקורין ריב' איזין או הכיס של רחמים
(מליל'ל) בכולן לא מהני فهو הגעללה וכן סלים שימושין בהן
חמצם בהם חמצן דינם כנפה אבל שקים ישנים נהוגין בהן היתר על
ידי כבוס וצריך להתייר כל התפירות שהן קודם הכבוס (מלומם
שלצון פימן קי"ו):

יט. הרחת שקרים פאליה יש אמורים שאין שאין מועיל מועיל לה הגעה וצריך לנקות חדשה: